

og under hensyn til samtlige Schengenlandes interesser.

Efter artikel 1 defineres ydre grænser i konventionens forstand som Schengen-landenes land- og søgrænser samt luft- og søhavne, for så vidt de ikke er indre grænser.

De ensartede principper, hvorefter kontrollen ifølge artikel 6, stk. 1, skal gennemføres, er efter artiklens stk. 2 følgende:

- a) Personkontrollen omfatter ikke alene en kontrol af rejsedokumenter og andre betingelser for indrejse m.v., men også eftersøgning og forebyggelse af trusler mod den nationale sikkerhed og offentlige orden i Schengen-landene. Kontrollen omfatter også motorkøretøjer og genstande, som personer er i besiddelse af ved grænsepassagen. Kontrollen gennemføres af det enkelte Schengenland i overensstemmelse med landets lovgivning.
- b) Alle rejsende skal mindst underkastes en kontrol, der gør det muligt at fastslå deres identitet på grundlag af forelagt eller forevist rejslegitimation.
- c) Udlændinge skal ved indreisen underkastes en indgående kontrol efter litra a.
- d) Ved udrejsen foretages den kontrol, der i alle Schengen-landes interesse er påkrævet ifølge udlændingelovgivningen og med henblik på eftersøgning og forebyggelse af trusler mod Schengen-landenes nationale sikkerhed og offentlige orden. Alle udlændinge skal underkastes denne kontrol.
- e) Hvis en kontrol efter litra d ikke kan gennemføres som følge af særlige omstændigheder, bør der foretages en prioritering. I denne forbindelse er indrejsekontrol vigtigere end udrejsekontrol.

Ved begrebet udlændinge i litra c og d forstås personer, der ikke er statsborgere i et Schengen-land eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber. Statsborgere i Norge og Island er heller ikke omfattet.

For så vidt angår grænsekontrollen ved de ydre grænser kan i øvrigt i det hele henvises til bestemmelserne i Schengen-Håndbogen, som for langt de flestes vedkommende knytter sig til konventionens artikel 6. Håndbogens primære formål er at være et praktisk arbejdsredskab for kontrolpersonalet ved de ydre grænser ved vurderingen af, om en udlænding skal tillades indrejse i Schengen-området.

Håndbogen er opdelt i seks hovedpunkter, som vedrører underbygning af påberåbte indrejsegrunde, betingelser vedrørende sikkerhed, kontrolprincipper ved grænsekontrol, praktiske regler for kontrol, særlige regler for bestemte transportmidler benyttet ved passage af ydre grænser samt særregler for kontrol af

specielle persongrupper. Håndbogen er herudover vedlagt bilag, der blandt andet indeholder oplysninger af faktisk karakter fra de enkelte medlemslande. Det skal bemærkes, at Håndbogen er fortrolig.

Ind- og udrejsekontrollen er efter § 38, stk. 1, obligatorisk ved grænserne til lande, der ikke er tilsluttet Schengen-konventionen, efter de nævnte regler i artikel 6.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 2, må ind- og udrejsekontrol ved grænsen til et Schengenland ikke finde sted. Dog kan der undtagelsesvis ske kontrol ved en sådan grænse i medfør af Schengenkonventionens artikel 2, stk. 2.

Som anført i bemærkningerne til den foreslåede § 28 i forslaget § 1, nr. 13, fremgår det af artikel 2, stk. 1, at de indre grænser alle steder kan passeres uden personkontrol.

Indre grænser defineres efter artikel 1 som de fælles landegrænser mellem Schengen-landene samt deres lufthavne, for så vidt angår interne flyvninger, og søhavne, for så vidt angår færgeruter, der udelukkende går til eller fra havne i Schengen-landene uden at anløbe havne uden for disse lande.

Efter artikel 2, stk. 2, kan et Schengen-land, når den offentlige orden eller nationale sikkerhed kræver det, efter samråd med de øvrige Schengen-lande træffe beslutning om, at der i et begrænset tidsrum iværksættes national grænsekontrol, der er tilpasset forholdene, ved de indre grænser. Er det af hensyn til den offentlige orden eller den nationale sikkerhed påkrævet at handle omgående, træffer landet de nødvendige foranstaltninger og underretter snarest muligt de øvrige Schengen-lande herom.

Det klare udgangspunkt om, at der ikke skal ske kontrol ved indre grænser, kan således fraviges efter den foreslåede § 38, stk. 2, 2. pkt, såfremt de i artikel 2, stk. 2, nævnte ekstraordinære omstændigheder er til stede.

Det bemærkes, at den praktiske gennemførelse af konventionens regler vil ske ved administrativ regulering fra Indenrigsministeriet og Rigspolitichefen.

Til nr. 23

Den foreslåede ændring af § 40 a, stk. 1, nr. 2, indebærer, at der kan optages fingeraftryk af en asylansøger, der i medfør af den foreslåede § 48 a i forslaget § 1, nr. 30, kan overføres eller tilbageføres til et andet Schengen-land, uden at asylansøgningen realitetsbehandles her i landet.

Dette svarer til, hvad der i dag gælder med hensyn til afvisning og udvisning.

Ændringen svarer til § 1, nr. 10, i lov nr. 387 af 6. juni 1991 (EF-asylkonventionen), som ændret ved lov nr. 382 af 14. juni 1995 § 2, nr. 1.